

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES

Bibliothèque électronique suisse

Tà σωγίανα

Τὰ σωγίανα
Ποιητῶν

ΓΕΩΡΓΙΚΑ,
ΒΟΤΚΟΛΙΚΑ, ἢ
ΓΝΩΜΙΚΑ.

Vetusissimum Authorum Georgica,
Botolica, & Gnomica poemata quo
super sunt.

Accessit huic editioni
Is. Hortiboni Theocriticarum Lestio-
rum libellus.
Catera sequentes paginæ indicant.

Apud. hær. E. Vignon.
M. DC.

TYP. OGRAPHVS LECTORI
benedicte S.

Ne sis nescius, lector, quid in hac nostra editione, prater...
ea quæ in priori habuisti, sit praestitum, paucis rem habe:

Primum Graca ut quam emendatissime ederentur o-
peram studiose dedimus:

Deinde in Latina interpretatione multa fecimus me-
liora.

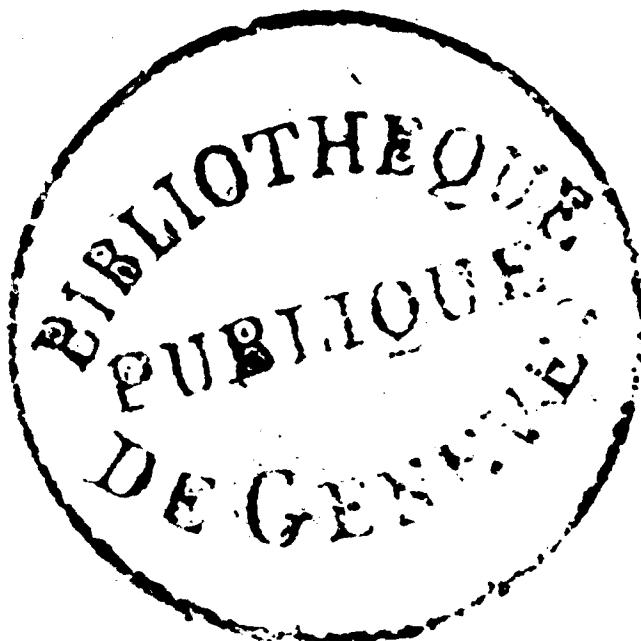
Tertio, quadam adiunximus carmina partim Theo-
criti, partim aliorum poetarum, quæ in priori deerant:
quadam etiam quæ in nullis reperiæ.

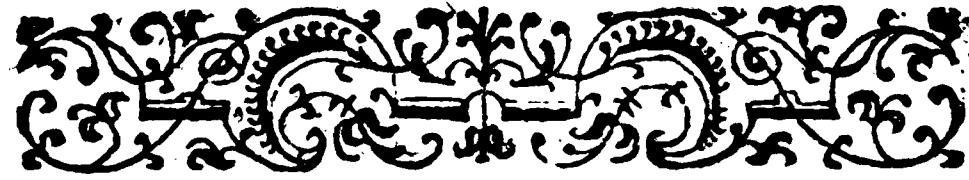
Musæ quoque poëma &c propter elegantiam, & quia
non videhatur argumentum alienum, edere vixum est.

Postremo, Isaaci Hortiboni Lectionum Theocriticarum
libellum addidimus, in quo tum Theocriti tum aliorum
poetarum loci non pauci quam emendatur, quam explicantur.

I. CRISPINI de sua editione
disi xvi.

Si decus est paucis quam plurima dicere, & apli:
Quidni etiam exiguo claudere multa libri?

QE CONOMICA TOTIVS
Q PERIS PRÆFA-
T. I. O.,

TO ANNIS CRISPENI.

R A VIORIBVS defessam laboribus quid vetat in amœnos nonnunquam Poëtarum hortos requiescendi gratia excurrere? Sanè fuit ea mihi iam dudum in promouendis (quoad potui) literarum studiis voluntas, ut quā à grauioribus illis, imò primariis Autoribus edēndis otij quid superesset, secundariis qui ad humanitatem pertinent, impenderem. Maximè verò iis qui viciniores origini, ut Plato monet in Philebo, minus attractarum sor diuni habent: qui verbis lectis, aptis & illustribus adem efficiunt, quod pictores præstant suis pigmentis candoris ac ruboris, & aliis cuiusque generis celoribus scite omnino adhibitis & eleganter. Ac quum superioribus annis ab Homero Poëtarum priacipe cœptum esset, nanc alterum ab illo, Hesiодum Ascræum illi οὐόχενος, Theognidem quoque & Phœcidem: Thocritum aliósque primarios Poetas, qui ob excellentis & exquisitæ scriptio[n]is dotes vetustatem ferre poterunt, non sequi non iniucundum duximus ea forma quæ domi & foris oblectet, nec impedit circumgeantem.. Distinximus quidem eos veluti in tress

OECONOMIA
classes quarum primam Hesiodi operibus τοῖς αὐ-
ξούσιοις: secundam Theocrito, ac reliquis Eἰδυλλο-
χάροις: tertiam ipsi Theognidi ceterisque Γνωμο-
λόγοις hac exiguitate deditus, ut in unum volu-
men coire omnes possint, quorum series subiecta
hūic Epistolæ tabula demonstrabit.

Quid portò præstitum sit hac editione non est
pluribus recensendum: ipsa re cognoscere candidi
Lectores: ne aut prolixiori præfatione periucun-
dam horum Poëtarum lectionem temoreret, aut ve-
recundiæ terminos nimia commendatione transfi-
liam. Spero equidem susceptum hunc laborem in-
que eo doctorum virorum præstitani operâ atque
industriam studiosis nec inutilem nec ingratam
futuram, cum & Latina versio, quæ de Græcis fide-
liter expressa est, omnibus è regione coniuncta
detur: tum etiam brevibus ea annotationibus in-
dicata sint quæ necessaria erant, huiusque enchi-
ridioli modulo potissimum conueniebant.

Atque ut ingenuè semper agnouimus à quibus
profecimus, præter eos quorum elucubrata studia
in hos Poëtas citata extant, pleraq; nobis benignè
communicauit D. Portus Cretensis, vit Græcè atque
Latine doctissimus: multa etiā apud B. Maruardū
contulit C. Auberius Triumcurianus; præsertim in
iis quæ Simmiz Rhodio attribuuntur: quæ præter-
quam quod sunt σιρίζουται arbitratu veteris Au-
toris effictæ, corruptissima erant. Ioannes Pediasius
Theocriti Σίεργα declaraturus, quantis dif-
ficultatibus afficeretur, antè testificatus est his ver-
bis: τὸ δὴ τὸ Θεοκρίτου σύγχρονον ἀνίηματα μὴν ἔμοισον,
διέ τε τὸν τὴν μεταλλήσεων πύκτεσσιν, καὶ διὰ τὸ ἀκρο-
θιγώς τὴν μηχανὴν θεσσῶν, ἵστερον ἔχεσθαι, καὶ τὸ εἰπεῖσ
της σωταξεῖσθαι: καὶ ταῦτα μὴ καὶ τὸν ἀνθελιον σωτηρίδην
ἀλλά πραξιφυλαῖ, πολλὴν ἐρποιῆσσαν ἀσφαίρειν. Quæ
sanè præfatio æquius de Ouo, Alis, ac Securi, æni-
gmaticis

T O T I V S O P E R I S.

grammaticis similiis commentis praedicti usurpati que merito possent. Hac verò brevibus idcirco non abs re prefainiur, ut intelligant studiosi adolescentes, per exiguos quidem darū hos libellos, sed referto stanta Poëtarum veterum gaza, cum multiplici rerum sententiarumque grauitate ac varietate plenos, ut maiora volumina non solum operarū & operis difficultate supererint, verum etiam visitatē gratiā compendios his præser-tim temporibus aliqui perturbatissimis coniunctam habeant.

P O E T A R V M Q V I T R I-
bus distinctis libris, uno tamen Index
comprehenduntur, ca-
talogus.

I.

G E O R G I C A.

H E S I O D I A S C R Ā E I,
O P E R A & D I E S.

Apud veteres ediscebant pueri Hesiódum, cuius autoritas tanta erat ut ipsius carmina tanquam oracula & ἔξιά περι quædani communi sermone usurparentur.

S C V T V M H E R C V L I S.

Dionysius Longinus Rhetor, in libro *œsi* *ūfisi*, quem hoc ipso anno edidimus, videtur ambigere an Aspis sit Hesiodi genuinum opus.

a. iy.

OECONOMIA

Annotationes in Epyæ & Huius, Philippo Melissino
tissimum, Frisio & Garbitio debentur.

T H E O G O N I A eiusdem Poet. Cui addita genealogiarum compendiaria descriptio, nobis à D. Porio Cretensi coramunicata, plurimum lucis adfert.

I I.

T U C O L I C A.

T H E O C R I T I S Y R A C U S I I
Eidyllia, apta ad Poetics principia excolenda,
quæ à primis pastorum quietis meditationibus
profeta dicuntur. Virgilius à *Pastoribus* exorsus
ad *Aratores* se transtulit: & ab *Aratoribus* ad *Herōes*: qui etiam Pastorum requieni in ipso Eclo-
gæ i.principio ob oculos posuit,

Tityre tu patule recubans sub tegmine fagi, &c.

V. Vvinsemius aliisque hæc Eidyllia exposuerunt.

S I M M I A R H O D I I, O V V M. A L A S. S E C U R I M

Restituit suis metris, enodatéque exposuit Aube-
rius.

M O S C H I Syracusij,
P I O N I S Smyrnæi Eidyllia, ex A. Mekerchi,
tum ex Ful. Vrsini scriptis aucta.

A V S O N I I elegans Eidyllium, Græcis versi-
bus à Fed. Iamatio redditum.

I I I.

G N O M I C A.

T H E O G N I D I S Megarensis vetustissimi
Poetæ sententiaz elegiacz anuotationibus selectis
E. Vineti, I. Hertelij, I. Schegkij, aliorūque luce-
brationibus expolitæ.

TOTIVS OPERIS.

PHOCYLIDES poëma admonitorium.
PYTHAGORÆ carmina aurea scholiis
V. Amerpachij aliorūq; obseruationibus illustrata.
SOLONIS sententiae quæ super sunt,
TIRTAE I varia,
SIMONIDES pleraque,
RHIANI,
NAVIMACHII,
PANTASI-DIS,
ORPHEI,
MINNERMI,
LINI,
CALЛИMACHI,
EVENI PARII,
ERRATOSTHENIS,
MENEGRATIS,
POSIDIPPI,
METHODORI,
TIMOCLES. Quorum sententias plerasque
multi magni scriptores veluti axiomata & ora-
cula non sine honoris præfatione citarunt, Plato
(inquam) Aristoteles, Xenophon, Plutarchus,
Athenæus, Dion, Chrysostomus, Philo Iudæus:
ac de Patribus Græcis Clemens Alexandrinus, ac
Basilius cognomento Magnus.

HOS POETAS IN SEQUITUR
tur eadem tertia Enchiridij parte,
SENARIO RYML libellus, continens
alioram quoque Poëtarum sententias: quemad-
modum ex Indice ad calcem illius tertiaz partis
apposito constabit.

ADDITÆ sunt eiusdem cum saperioribus
argumenti nonnulla ex veterum Comicorum
fragmentis: quorum nomina idem Index com-
monstrat.

Fruere his, ô Philomuse, & nostris studiis fave.

a. iij.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

Animetque ad mortem obeuntem proximum virum astas:

Hic vir bonus est in bello.

Sed sim vero hostium in fugas verit phalanges

Aasperas, suaque industria praelij fluctus regit.

Ipse autem in prima acie prostratus charam amittit vitam,

Civitatem, eoque populos, eoque patrem honestans:

Multis per pectus eoque scutum rotundum vulneribus,

Et per thoracem ab anteriore parte sauciatus.

Hunc vero lugent, paxiter iuuenes, senesque,

Et grani desiderio tota civitas funus ipsius prosequitur.

Huius sepulchrum, eoque liberi inter homines praelari sunt,

Itemque repites. Eoque omne posterorum genus,

Nunquam eius bona gloria interit, neque nomen ipsius,

Sed quavis sub terra sit, manet immortalis,

Quem se sortiter gerontem manentemque, eoque pugnare,

Proparia eoque liberis vehemens Mars peremerit.

Quod si effugerit sorte mortis longum inducetis soporem,

Et victoria positus splendida gloriam pugna auferat:

Ipsum ex equo omnes iuuenesque senesque colunt,

Multisque iucundus affectus ad Orcum abit.

Senescens autem inter cives praecelet, neque quis illum,

Ladere, nec irreuerenter nec iniuste cupit.

Omnisque in sedibus iuuenes simul, eoque aequales

Loco cedunt ei, qui que maiores nati sunt.

Huius igitur virtutis ad summum peruenire nunc aliquis

Natur animo, non remittens bellum.

E I U S D E M:

alias Callini.

Quandiu torpetis? quando strenuam habebitis animam,

O iuuenes? an non veremini vicinas,

Obstantem ignaviam? In pace autem vobis videmini

Sedere: sed bellum totam regionem infestat.

Hunc versum suppleuit Camerarius.

Quin scutum aliquis arte in pratio besti obtendat.

Et aliqui moriens ultimo jaculum emittat.

Θερτιών δὲ πετεῖν τὸν πλησίον αὐδεῖς παρεῖσθαι.

Οὗτος: αὐτὸς ἀγαθὸς γέγενεται σὺν πολέμῳ.

Αἴτιος δὲ μυστηρίου αἰσθρῶν εἶτε φάλαγξας

Τριχείας, σπουδῆς τὸν ἔργοντες καὶ μάχης.

Αὐτὸς δ' εἰς τοφομούχοις πετῶν φίλον ὥλεσε θυμόν,

Ἄσυ περικατέστη, καὶ πατέρα θύκλείσας·

Πατέλλα διὰ σέγενον καὶ ἀστιδες ὄμοισιοις,

Καὶ διὰ θωρηκούς φρέσιν ἐλαλαμένος.

Τὸν δ' ὄλοφύρευταν μὴν ὄμεν τέρεις ἡδεῖς γέρευτες,

Αργαλέων ἢ πόθε πᾶσαν κακιδεῖ πόλις.

Καὶ πύρεος, καὶ πολέμους εἰς αὐθεόπεις αἱσιομοι,

Καὶ πολέμων πολέμους καὶ γῆρας εἰς ποσον.

Οὐδὲ ποτε κλέψεισθαι δύταλυταν γενόμενον ἀπόν,

Αλλ' ωτὸν γῆς τῷρες εἰσαν γέγενεται εἰδακτος,

Οἵποις αἱσιδιούτα, μένοντά τι, μεριζόμενον τα-

Γῆς τῷρες καὶ πολέμων δοῦρος Αἴσης οὐλέτη.

Εἰ δὲ φίγει μὴν κῆρε τάρκλες, εἰς τονάκτοιο,

Νικήτας δὲ αἰχλαῖς ἀγλαῖς δύχος ἔλοι,

Παύτες μὲν πιστῶν ἐμῶς νεόις ἢ διαλανοί,

Πολλὰ δὲ τερπτὰ παθῶντες, κατατεῖς αἰσθημα,

Τηρούσκων δὲ αἰσθηταί μεταφέργησον τοις αὐτοῖς

Βλάπτειν γε τοῖς αἴδοις ὃ τε δίκτις ἐθέλει,

Παύτες δὲ εἰς θώκοισιν ιαῖνος νεόι, οὐ τοις κατ' αὐτοῖς

Εἰκονος τὸν χώραν, οὐ τοις παλαιότεροι.

Ταύτης τοῦ τοις αἴστης εἰς ἄκρον ικέστη

Περφένω, θηρεύον μὴ μεθίτες πολέμου.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

ἢ Καλίστου.

Διέγρε; τείνεται κατέκεισθε; κότ' ἄγημον ἔξεπτη θυμόν,

Στιθεῖσθαιδέντες αἰσθηταί τοις φιτερεικούσας,

Ωδέλισι μεθίστητες; στειρεύετε δοκεῖτε

Ηδοί, ἀπὸ πλευρας γάρ τις ἀπασθανεῖτε.

Βῆτε τοις ἀστιδαῖς θέασιν εὐαντείσιος πλευρίζω.

Καί τοις διπολικούσιν οὔσατε ἀκινητούσι.

Honoris enim est ex ornamento viro pugnare
 Pro patria, et liberis, et tenera uxore
 Aduersus hostes.. Mors autem adorit, quandocumque
 Parca destinauerint. Sed age quispia recta pergas
 Extenso in altum gladio, et sub scuto sorte pectus
 Foueat, cum primum incipit committi pugna.
 Non enim mortem esse gere fatale est
 Virum, neque si a maioribus immortalib. genus ducat.
 Sapientia qui elapsus est pugna sonitusque celorum,
 Euadit, sed ipsum domi fatalis mors apprehendit.
 Atque haec sane nec amicus est populo, nec gratus:
 Illu tu magnus et parvus deflent siquid passus fuerit.
 Universus enim populus virum fortem desiderat
 Defunctum, viuentem vero instar semidei colit.
 Nam coram inveniunt illum velut turrim:
 Quippe solus multorum aquat facinora.

E I V S D E M.

Veruntamen Herculis genus inuictum estis:
 Confidite, nondum Iouis facies auersa est a nobis.
 Nec hominum turbam formidetis, aut metuatis,
 Qui in recta quisque hostibus scutum obuerat
 Innissam armis surus animam, mortisque nigrum,
 Sed solis splendori gratum, subiturus fatum.
 Nostis enim quam grauias sint Martis luctuosi opera,
 Nostis etiam imperium permotissim bellum.
 Et quandoque fugitis ipsi, quandoque alios fugastis,
 Iuuenes, utrumque fatus experti estis.
 Nam ex illis qui audent una persistentes
 Cominus in hostes aduersos imperium facere,
 Perpauci occidunt, retrisque seruant populum:
 Timidorum autem virorum omnis perit virtus.
 Vix autem aliquis verbis explicare possit,
 Quanta incurrat mala, vir qui se turpiter dederit.

Τιμήσετε δέ τον καὶ ἀγαθὸν αὐτῷ μάχεσθαι

Γῆς αἵρει, καὶ πάντων κονερών τὸν ἄνθον,

Δυσμείσιν. Σαφάτος δὲ ποιῶντας, οἱ ποσότες καὶ διά-

Μηδεμιᾷ ὅπικλάστωσον· ἀνὰ τὸν ἴδιον ἕτερον,

Ἐρχόμενος, καὶ τὸν ἀστίδες ἀλκημονῆτερον.

Ἐλασθε τὸν περιστονικούμβριον πολέμου.

Οὐ δέ τοι καὶ θανάτον γε φέρετε εἰ μαρτύρους ὁδίον.

Αὐτοῖς δέ τοι τοσούργεον οὐ γένος ἀδαπάτων

Πολέμους ποστατα φυγῶν καὶ διῆπεν ἀκότων

Ἐρχεται, σὺ δέ οὐκώ μοιρε κίχεν θανάτου.

Αλλ' οὐδὲν τούτος δέμας τίτλος, οὐδὲ ποντίος.

Τὸν δέ οὐδίγεις σενίχει, καὶ μετέκτε, λέν τη πάθη.

Λαχῶ γε τὸν πόνον κρατερόφρενος αὐτῆς

Θυντοντος· ζώων δέ, αὖτε οὐδέποτε.

Ως τέρη δέ με πύργον εἰς ὁρματικούσσων,

Ἐρθει τὸν πολέμον ἀξεια ματθεῖσάν.

ΤΟΥ ΛΥΤΟΥ.

Αλλ' Ηεκκλησίᾳ αἰγαλον γέροντος ἐσέ.

Θαρσοῦτος, ὅποι Τελείωσις ἀνέστη τούτῳ.

Μηδέν αὐτῷ στρατηγὸν πληντιανὸν μάχεσθαι,

Ιητος δέ τοις τοσούργεον αἰτίδες αἴπερ ἔχετο,

Ἐκδικοῦ μὲν τούτου τοῦ πόνον θέματος, θανάτου δὲ μελάγχας

Αὐγαῖτον κατέργεις ιελίοιο φίλας.

Ιετος δέ τοις Αρετος πολυμάχυπον ἔργον ἀρίστηλον.

Εὗ δέ οὐρανὸν ἐδάκτητος αὐτούτου πελέμου.

Καὶ μὲν τούτοις τοῖς διωκότων τὸν ἔγειραν

Ωντοι, ἀμφιτέργον δέ τοις κόρον ἡλάσσετε.

Οἱ μὲν γε τολμαῖστοι πάντες ἀλλήλοισι μέμοντες.

Ἐε τὸν αὐτορεδίου καὶ τοσούργεον ἰέτε,

Πωμέτεροι θυντοντος, σπάσοτε τοῦ λαοῦ σπίασω.

Τρεσαντοντος δέ αὐτῷ πάτερ δέσπολος αὐτοῖς.

Οὐδέ τοις δέ αὐτῷ πάτερ λέγων ἀτύσθενον ἔκαστα.

Οος, αὐτοῖς πάτητος, σύμμετετος αὐτῷ κακοῖ.

Κ. ιιij.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

A U T H O R V M ,

• Y O R V M P O E M A T A H O C
E N C H I R I D I O C O N T I -
nentur, Elenchus.

- T H E O C N I S Megarensis, pag. 7
Annotationes in eundē; ex Elia Vineto, pag. 78
P H O C Y L I D E S , pag. 101
Versus Phocylidi attributi tum apud Athenæum,
tum apud Stobæum, pag. 112.
Annotationes in Phocylidem, Ex V. Amerpa-
chie, pag. 124
P R T H A G O R E carmina aurea, pag.
122.
Annotationes in eadē. Ex eodem V. Amer-
pach. 126.
S O L O N I S sententiæ elegiacæ, pag. 131
Eiusdem nonnulla citata tum à Philone, tum à
Clemente Alexand. pag. 143
T R R T H A V S de Virtute bellica,
pag. 147.
Alia eiusdem, pag. 149
S I M O N I D E S de vita humana, pag. 157. &
165.
Eiusdem ianibi de mulieribus, pag. 158
Gnomica eiusdem in mortem, pag. 163
R H I A N I , de imprudentia, pag. 171
E X N A V M A C H I I scriptis seu-

I N D E X.

tentia.	pag. 173
Eiusdem vituperium diuitiarum,	pag. 176
P A N T A S I D I S in incontinentiam,	177
E x O R P H E O , de Deo,	181
M I M N E R M I de vita quod breuis sit,	
184	
Epigrammata eiusdem,	187
L I N I in Prudentiam & Spem,	189, & 191
C A L L I M A C H I nonnulla,	192
E V E N I Parij sententiae,	193
E R A T O S T H E - N I S Cyrenai,	195
M E N E C R A T I S Comici,	197
T O S I D I P P I Cassandra,	ibid. & 265
M E T R O D O R I Atheniensis,	199
T I M O C L I S Comici,	ibidem, & 267

H O S A V T O R E S I N S E Q V I-
tur Seniorum libellus, continens diuersorum
Poëtarum sententias singulares : quarum capita
hæc sunt.

I N	Artem,	226
Amantem,	Attentionem,	226
Anicū & Amicos,	Avaritiam,	224
Animum,	Audaciam,	226

I N D E X.

<i>Auxilium,</i>	• 224.	<i>Iusto,</i>	208
<i>D E</i>		<i>Iuuentute;</i>	218
<i>Bonis viris,</i>	200	<i>I.N</i>	
<i>D E</i>		<i>Laudem,</i>	210
<i>Conscientia,</i>	226	<i>Leges,</i>	218
<i>Consilio,</i>	204	<i>Liberos,</i>	220
<i>Continentia,</i>	210	<i>Lucrum</i>	214
<i>Curiositate,</i>	224	<i>A D</i>	
<i>D E</i>		<i>Medicos;</i>	214
<i>Dico,</i>	212	<i>Mendacium,</i>	234
<i>Doctrina;</i>	220	<i>Moderationem,</i>	218
<i>I N</i>		<i>Maerorem,</i>	216
<i>Ebrietatem</i>	218	<i>Mortem,</i>	212
<i>I N</i>		<i>Mulierem,</i>	206
<i>Famem,</i>	216	<i>Mutuum,</i>	234
<i>Felicitatem,</i>	210	<i>I N</i>	
<i>Fidem,</i>	222	<i>Naturam,</i>	232
<i>Fortunam,</i>	226	<i>Neceſitatem,</i>	200
<i>Furtum,</i>	218	<i>Nobilitatem,</i>	210
<i>A D</i>		<i>Nouream,</i>	218
<i>Gloriam,</i>	208	<i>Nuptiae,</i>	204
<i>A D.</i>		<i>D E</i>	
<i>Honorem,</i>	226	<i>Occultis,</i>	216
<i>Hortationem,</i>	222	<i>Odio,</i>	212
<i>Hospites,</i>	218	<i>Opibus,</i>	224
<i>D E</i>		<i>Oratione,</i>	216
<i>Improbis,</i>	224	<i>D E</i>	
<i>Industria,</i>	232	<i>Parentibus,</i>	206
<i>Infortunio,</i>	210	<i>Paupertate,</i>	222
<i>Ingrata memoria,</i>	202	<i>Peccato,</i>	200
<i>Iniuria,</i>	228	<i>Pietate,</i>	212
<i>Inuidia,</i>	230	<i>Poenitentia,</i>	218
<i>Iracundia,</i>	220	<i>Populo,</i>	208
<i>Judicio, ex diuina Iustitia,</i>		<i>Precibus,</i>	212
214.		<i>Prudentia,</i>	232
<i>Larcinandoz.</i>	220	<i>Pulchritudine,</i>	234

F N D E X.

<i>I N</i>		<i>Superbiam,</i>	<i>D E</i>
<i>Regem,</i>	202		
<i>Risum,</i>	204	<i>Tempore,</i>	214, & 234
<i>I N.</i>		<i>Tolerantia,</i>	228
<i>Sanitatem,</i>	228		<i>D E</i>
<i>Senectutem,</i>	204	<i>Veritate,</i>	202
<i>Seruos,</i>	210	<i>Vita,</i>	202, & 212
<i>Silentium,</i>	226	<i>Vituperio,</i>	234
<i>Somnum,</i>	228	<i>Voluptate,</i>	212
<i>Spm,</i>	210	<i>Virtute,</i>	200

Ex Io. Hertely versione.

ADDITA SVNT EIVSDEM
cum superioribus argumenti nonnulla ex ve-
terum Comicorum fragmentis Gnonica. ab H.
Stephano versibus expressa.

P H I L E M O N I S qui nouæ seu médiæ
Comediæ Poëta fuit,
pag. 235

<i>ALEXIDIS Thurij,</i>	240
<i>AMPHIDIS Atheniensis,</i>	243
<i>ANAXANDRIDI S Rhodij,</i>	243
<i>ANTIPHANIS Carystij,</i>	244
<i>APOLLODORI Geloi,</i>	248
<i>DIPHILI Sinopensis,</i>	249
<i>MENANDRI Atheniensis,</i>	250
<i>DODORI Sinopensis,</i>	248

I N D E X.

VULI	Atheniensis,	259
IPPARCHI,		261
NICOSTRATI,		262
PHERECRATIS	Atheniensis,	261
CRATETIS	Atheniensis,	265
ERIPHI		265
CLEARCHI,		267

F I N I S.